

מְנוֹרָה

გამოდის
1993 წლის
მარტიდან

დამოუკიდებელი ეგრაჟი გაზეთი საქართველოში

„MENORA“ INDEPENDENT JEWISH NEWSPAPER IN GEORGIA

מְנוֹרָה

„МЕНОРА“ НЕЗАВИСИМАЯ ЕВРЕЙСКАЯ ГАЗЕТА В ГРУЗИИ

თებერვალი
აღარ 1
№2 (413)
(5776)
2016

”מְבוֹרָה“
עִתּוֹן יְהוּדִי
בָּגְרוּגִיה

დადგენილება
ივანე მაჩაბელის სახელობის პრემია მიენიჭა
რუპეს ცენტე

ქართული მწერლობის თარგმანისა და პოპულარიზაციისთვის
ებრაულ ენაზე და ნაყოფიერი შემოქმედებითი მოღვაწეობისთვის
მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე რევაზ მიშველაძე
თანათავმჯდომარე მაყვალა გონაშვილი

ივანე მაჩაბელის სახელობის პრემია მიენიჭა
მწერლობის თარგმანისა და პოპულარიზაციისთვის
ებრაულ ენაზე და ნაყოფიერი შემოქმედებითი მოღვაწეობისთვის
მწერალთა კავშირის თავმჯდომარე რევაზ მიშველაძე
თანათავმჯდომარე მაყვალა გონაშვილი

დღეს ნომერში:

თბილისში აღინიშნა ჰოლოკოსტის
მსევერპლიტა ხსოვნის
საერთაშორისო დღე გვ. 2

რუპეს ენუქაშვილი — ენოები — 70

ღვაწლამოსილ მეცნიერების სამსახურის თარიღის ულოცვავენ

ერთველი და ისრაელები მეცნიერები, საზოგადო მოღვაწეები გვ. 3-6

თორის როგორ თავს
ვკითხულობთ ამ კვირაში? გვ. 7

ვინ არის ყველაზე ძლიერი
ებრაელი მსოფლიოში? გვ. 7

დაცი დაცი: გაეროვი ყოველდღიურად
ვაჭყდები ანტისემიტიზმს გვ. 7

თბილისში გაისწა რაბი აბრამ სვოლესი-
სა და რაბი გაბრიელ დავარაშვილის სახ-
ელობის იმპივა გვ. 8

ებრაული არაფორმალური განათლების
ე-6 კოცენტრაცია თბილისში ჩატარდა

გვ. 8

გვ. 8

პოლოკოსტის მსხვერპლთა ხსოვნის საერთაშორისო დღე თბილისები

27 იანვარს ჩატარდა პოლოკოსტის ხსოვნის საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი ორი ღონისძიება:

1) ოფიციალური ცერემონიალი (ორგანიზატორები : სახალხო დამცველის ოფისი და საერთაშორისო ფონდი „ლეა“, მხარდაჭერები, ამერიკის და ისრაელის საელჩოები)

2) იტალიური მხატვრული ფილმის „სასტუმრო მოვიე“ ჩვენება. ორგანიზატორები: იტალიის საელჩო საქართველოში და საერთაშორისო ფონდი „ლეა“, მხარდაჭერი პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა. პოლოკოსტის ხსოვნის დღე 27 იანვარი გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამ, 2005 წლის 42-ე პლენარულ სხდომაზე გამოაცხადა, რადგან 1945 წლის ამ დღეს აუშვიცის საკონცენტრაციო ბანაკის ათასობით ტყვე გათავისუფლდა.

ოფიციალური ცერემონიალი სახალხო დამცველთან არსებული ტოლერანტობის ცენტრისა და საერთაშორისო ფონდ „ლეა“ ებრაელ ქალთა საერთაშორისო საბჭოს ორგანიზებით გაიმართა.

მონაცილებმა წუთიერი დუმილით პატივი მიაგეს პოლოკოსტის მსხვერპლით, იმ ადამიანების ხსოვნას, რომელიც 1933-1945 წლებში გერმანიის ნაცისტური ხელისუფლებისა და მისი მოკავშირების ქმედებებს შეენირნენ.

სიტყვით გამოვიდნენ და პოლოკოსტის მსხვერპლები გაიხსენეს საქართველოს სახალხო დამცველმა, უჩა ნანუაშვილმა, საერთაშორისო ფონდ ლეას ხელმძღვანელმა მარინე სოლომონიშვილმა, ევროკავშირის ელჩმა საქართველოში იანოშ ჰერმანმა, გაერთს განვითარების პროგრამის მუდმივმა ნარმომადგენელმა ნილს კონტამა, ისრაელის საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა იუვალ ფუქსმა, პოლონეთის საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა ანდრუჟე ჩიეჟკოვსკიმ, აშ-ს საგანგებო და სრულუფლებიანმა ელჩმა იან კროუზორდ კელიმ. საქართველოს პრეზიდენტის მრჩეველმა კახა კოურიძემ პოლოკოსტის ხსოვნის დღისადმი მიძღვნილი პრეზიდენტის სიტყვა წაიკითხა.

„პოლოკოსტიამდე სხვათა სიძულვილმა, საკუთარი გამორჩეულობისა და უპირატესობის უპირობი, აპოლოუტურმა რწმენამ მიგვიყვანა. ჩვენ წამით არ უნდა მოვადუნოთ ყურადღება ბოროტების, ჩაგვრის, თავისუფლების ხელყოფის უმცირესი გამოვლინებებისადმი და საფუძვლებშივე წინ აღვუდეთ მათ სიყვარულით, თანადგომით, ურთიერთპატიისცემით. დღეს ჩვენ ვერაფრით მივაგებთ უფრო დიდ პატივს პოლოკოსტის გმირთა ნათელ ხსოვნას, თუ არა ისეთი მომავლის შენებით, სადაც ჩვენი შვილები, მომავალი თაობა მშვიდობის, კეთილდღეობისა და განვითარების გარემოში, ისეთ სამყაროში იცხოვრებს, სადაც პოლოკოსტი შეუძლებელია, – ნათქვამია პრეზიდენტ გიორგი მარგველაშვილის განცხადებაში.

— ჩვენ გვჯერა, რომ ამ დღის აღნიშვნა არა მხოლოდ ხსოვნის, არამედ დაფიქრების მიზანს ემსახურება „...ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების, ტოლერანტობისა და მშვიდობის პრინციპების დასაცავად ბრძოლა სწორედ ის უმთავრესი იარაღია, რომლის მეშვეობითაც ჩვენ შევძლით, და შეგვნევს ძალა, გადავარჩინოთ ადამიანური ლირსება, გადავარჩინოთ ადამიანის მარადიული სწორება იცხოვროს თავისუფლმა და იცხოვროს ლირსეულად, – განაცხადა სახალხო დამცველმა უჩა ნანუაშვილმა.

— „პოლოკოსტის იყო გადამწყვეტი მომენტი ისტორიაში, რითაც მსოფლიოს ებრაელობამ თქვა „აღარასოდეს დავუშვათ ებრაელთა პოლოკოსტი“, ...ასევე გახსოვდეს ისინი, ვინც საკუთარი სიცოცხლის ფასად გადავარჩინა ებრაელები და სხვანი“, თორაში ნათქვამია „მან ვინც იხსნა ერთი სიცოცხლე-გადარჩინა სამყარო“-ამბობს საერთაშორისო ფონდი ლეას პრეზიდენტი — მარინე სოლომონიშვილი.

— არც ერთმა ჩვენგანმა არ უნდა დავივინყოთ, რომ ყოველი მსხვერპლის უკან კონკრეტული სახელი იდგა, იდგა ტრაგედია ნაადრევი სიკვდლისა, განუხორციელებული მომავლისა, განადგურებული ოჯახისა და მარადიული სიყვარულისა... „პოლოკოსტის გადარჩინებება ეს სამყარო უკეთეს ადგილად აქციებს“, – ამბობს ამერიკის ელჩი საქართველოში იან კელი.

— ჩემი ძმისშვილი, რომელსაც 19 წელი შეუსრულდა, ცოტა ხნის ნინ ის-ვენცმის საკონცენტრაციო ბანაკს ეწინა და იქ იპოვე იმ ოჯახის წევრთა სახელები და გვარები, რომლებიც საკონცენტრაციო ბანაკს ვერ გადაუჩნენ. ჩვენ უკვე ვხედავთ, რომ ყოველ წელს სულ უფრო ცოტა ადამიანი რჩება, რომლებმაც ოსვენციმის ბანაკს ცოცხლად დააღნიეს თავი და შეუძლიათ თავიანთი ამბების მოყოლა. დღეს ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ ჩვენ გად-

მოვცეთ ეს ამბები, გვახსოვდეს პოლოკოსტი, ვასნავლოთ პოლოკოსტი და შევისწავლოთ პოლოკოსტი, - ამბობს ისრაელის ელჩი საქართველოში იუვალ ფუქსი.

— ...ებრაელების პოლოკოსტის ტრაგიული ისტორია უკავშირდება ყველა ჩვენგანს და ჩვენ ვიხსენებთ ამ დღეს, რათა ეს საზარელი ქმედება კაცობრიობის ნინალმდევ არასდროს განმეორდეს. ჩვენ ასევე ვიხსენებთ იმ ადამიანებს, რომლებიც იცავდენ ებრაელებს ნაცისტებისგან. იმ დროს, ებრაელისთვის ნებისმიერი დახმარების განხვისთვის, ეს ადამიანაბი და მათი ოჯახები სიკვდილით ისჯებიდნენ. ამის მიუხედავად, პოლონელებს შორის ყველაზე მეტი ადამიანი იყო, ვინც ეხმარებოდა ებრაელებს პოლოკოსტის დროს-ამბობს პოლონეთის ელჩი ელჩი საქართველოში ანდრუჟე ჩიეჟკოვსკი.

ლონისძიების მონაწილეებმა მენორაზე სანთლები აანთეს და პატივი მიაგდეს პოლოკოსტის დროს დალუპული 6 მილიონი ებრაელის, 2 მილიონი ბოშას და ნაცისტური რეჟიმის ყველა სხვა მსხვერპლის ხსოვნას. დასასრულს, რაპი ავიმელეს როზენბლატმა დალუპულთა სულის მოსახსენიებელი ლოცვა წაიკითხა.

ლონისძიებაზე ისრაელის საელჩოს მხარდაჭერით, წარმოდგენილი იყო ფოტო-გამოფენა პოლოკოსტის თემაზე. ასევე, წარმოდგენილი იყო საკონცენტრაციო ბანაკის აუშვიც — ბირკენაუს ფოტოების და მარინე სოლომონიშვილის გრაფიული ნახატების ვირტუალური ჩვენება. ამავე თემაზე, წარმოდგენილი იყო მარინე სოლომონიშვილის ნახატების გამოფენა.

ლონისძიებას ესწრებოდნენ სახელმწიფო სტრუქტურების, დიპლომატიური კორპუსის, სხვადასხვა რელიგიური და ეთნიკური სათემოების, ებრაული და ქართული ორგანიზაციების და მედიის ნარმომადგენლები.

ლონისძიების მხარდაჭერები იყვნენ საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა, აშ-ს საერთაშორისო განვითარების სააგენტო, საქართველოს გაეროს ასოციაციის „ტოლერანტობის, სამოქალაქო ცნობიერებისა და ინტეგრაციის მხარდაჭერის“ და საქართველოში ისრაელის საელჩი.

* * *

იმავე დღეს გაიმართა პოლოკოსტის საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი მეორე ღონისძიება — მხატვრული ფილმის „სასტუმრო მოვიე“-ს ჩვენება, რომლის ორგანიზატორები იყვნენ საერთაშორისო ფონდი „ლეა“, ებრაელ ქალთა საბჭო და იტალიის საელჩო საქართველოში. გახსნაზე სიტყვით გამოვიდნენ იტალიის ელჩი, ანტონიო ენრიკე ბარტოლი და საერთაშორისო ფონდი „ლეა“-ს პრეზიდენტი მარინე სოლომონიშვილი.

აღნიშნავ, რომ ძალზე მნიშვნელოვანია ახალგაზრდებსათვის პოლოკოსტის განათლება, როგორც საგანმანათლებლო კურსებით, ასევე, ხელოვნების მეშვეობით. ლონისძიებას ესწრებოდნენ ახალგაზრდები, სკოლის მოსწავლეები და არასამთავრობო როგანიზაციათა წარმომადგენლები.

საერთაშორისო ფონდი ლეა და ებრაელ ქალთა საბჭოს ახალგაზრდული ფორთის წარმომადგენელი თამარ ქოსაშვილი ფონდის ჩვენების შემდეგ აღნიშნავს, მისთვის და მის იჯახისთვის 27 ანვარი, პოლოკოსტის საერთაშორისო ფონდი ლეა და ებრაელი რელიგიური მეცნიერების მიმართ მნიშვნელოვანია:

— მე ებრაელი ვარ და 1933-45 წლებში დალუპული 6 მილიონი ებრაელის სიცოცხლეს განვიცდი. ძალიან დიდ ტკივილია ჩემთვის და ჩემი იჯახისათვის და პოლოკოსტის აბავეს ყოველთვის დიდი მნიშვნელებით ვიხსენებ. პოლოკოსტი ჩემთვის პირველ რიგში, თავისი შეზღუდვის გამოხატულებაა.

სინოფსისი: იტალიერი რეჟისორის კარლო ლიცანის ფილმი „სასტუმრო მოვიე“ გადაღებულია 2007 წელს მარკო ნოცას რომანის მიხედვით და მას საფუძვლად უდევს მეორე მსოფლიო ომის დროს. იტალიაში ებრაელთა გენოციდის ერთ-ერთი რეალური და მივიწყებული ეპიზოდი. მიღანის მახლობლად, ლაგო მაჯორესთან ერთად და მდებარების საფარის შემდეგ აღმოჩნდა. პოლოკოსტი ჩემთვის პირველ რიგში, თავისი შეზღუდვის გამოხატულებაა.

სინოფსისი: იტალიერი რეჟისორ

რუსეთის მეცნიერებათა აკადემია – ანონსი – 70

მინდა გულწრფელად მიყულოცო პროფესორ რუბენ ენოხს (ენუქაშვილს) დაბადებიდან 70 წელი. მიხარია, რომ ბატონი რუბენი წარმატებით მოღვაწეობს ისრაელში. იგი გამორჩეულია საქართველოდან ამოსულთა შორის. გამორჩეულია, უპირველესად ყოვლისა, თავისი საქართველოსადმი დამოკიდებულებით. მან, შესანიშნავმა ენათმეცნიერმა, მნიშვნელოვანი კვალი დატოვა საქართველოში ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში. აქ იგი ფილოლოგის ფაკულტეტზე მეცნიერულ მოღვაწეობას სერიოზულ ორგანიზაციულ საქმიანობას უთავსებდა; იყო მეცნიერებისა და სასწავლო პროცესის თავგამოდებული ორგანიზატორი. მას დღეს-დღეობითაც არ დაუვინყებია საქართველო. ხშირად სტუმრობს და ეს მისიაც სამეცნიერო და სასწავლო პროცესთან დაკავშირებული საქმიანობითა გაჯერებული.

არ შემიძლია კმაყოფილებით არ აღვნისნო, რომ პროფესორი რუბენ ენოხი არიელის უნივერსიტეტში გამოჩინებული, ავტორიტეტული მეცნიერი და ლიქტორია.

მინდა ვუსუროვ 70 წლის რუბენ ენოხს ახალი ნარმატებები, ჯანმრთელობა და ოჯახური ბედნიერება. მჯერა — ბატონი რუბენი სამაგალითო იქნება საქართველოსა და ისრაელის ურთიერთობის, ამ ორი ერის დიდი მეგობრობის განმტკიცების საქმეში.

ନୟନ ମାତ୍ରକାଳୀନ

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტი,
საქართველო-ისრაელის მეგობრობის საზოგადოების პრეზიდენტი

მთელი ცხოვრება საქართველოს ებრაელთა ცხოვრებით ცხოვრობს. მეოცე საუკუნის ქართველი ებრაელობის ერთ-ერთი ცენტრალური ფიგურაა, რომელმაც ზედმიწევნით იცის საქართველოს ისტორია და ქართული ენა. და ყველაფერი ეს სრულყოფილად ისევე, როგორც სრულყოფილად იცნობს საქართველოს ებრაელთა კულტურასა და ენას. და ასე წარმოგვიდგება იგი გამოჩინებულ ფილოლოგად, რომლის მსგავსად ცოტამ თუ იცის ქართული ენა და მისი საიდუმლოებანი.

მან დიდი სახელი მოიპოვა საქართველოს სამეცნიერო წრეებში და მას შემდეგ, რაც ისრაელში ამოვიდა, ან უკვე მთელი თაობის განმავლობაში ისრაელის მეცნიერებაშიც ასევე განაგრძობს არააკლები წარმატებით. იგი არაჩვეულებრივი მაგალითია დიდად განათლებული ებრაელი მოღვაწისა, რომელიც გამორჩეულია თავისი ხალხის ისტორიაში ისევე, როგორც იმ ქვეყნის საზოგადოებასა და კულტურაში, სადაც იგი ცხოვრობდა. ესაა ზეობა მაღალინიჭიერებისა, რომელსაც ჩვენ დღენიადაგ ვეძებთ ქვეყნიერების ყოველ ადგილას და, რა თქმა უნდა, ისრაელში. თუკი გსურთ შეიცნოთ, რომ არ არსებობს მსოფლიოს კულტურა ებრაელის გარეშე, ჩაუღრმავდით პროფ. რეუვენ ენოხის შემოქმედებას.

ასე იღვანა და ასე აგრძელებს მოლვანეობას მთელი ძალ-ღონით დღესაც. იმედი ვიქონიოთ, რომ ეს მჩქეფარე ნაკადული არ დაშრება მრავალი წლის გან-მავლობაში. ამენ!

ორციონ პარტანა

არიელის უნივერსიტეტის პროფესორი,
ებრაული მემკვიდრეობის მაგისტრატურის ხელმძღვანელი,
ისრაელის უმაღლესი განათლების საბჭოს წევრი

უპირველეს ყოვლისა, უნდა გავიხსენო ისრაელის ყველაზე ახალგაზრდა უნივერსიტეტში, შომრონის ბიბლიურ ილქში რომ დაარსდა, ჰუმანიტარული მეცნიერების სულ ახალი დაოგის ჩამოყალიბება. მე ვგულისხმობ ქართველ ებრაელთა მეტყველების თავისებურებებს. ეს თემა ბატონ რუბენს ჯერ კიდევ სტუდენტობის დროიდან იტაცებდა, მაგრამ საბჭოთა კავშირში ამგვარ პრობლემაზე მუშაობა დიდ დაბრკოლებებთან იყო დაკავშირებული.... ისრაელში კი ამ მიმართულებით კვლევამ რეალური ხორცი შეისხა.

საერთოდ ცნობილია, რომ ეპრაელთა განთხეს-
ვის ზოგიერთ თემში საუკუნეების მანძილზე ადგ-
ილობრივი ენების საკუთრივ ეპრაული ვარიანტე-
ბი იყო შემუშავებული. ეროვნული ონიგვისტური
ტრადიცია ამგვარ ეთნო-სოციალურ ფენომენს
ეპრაულ ენებს უწოდებს. ასეთია, მაგ., ესპანელ
ეპრაელთა ენა – ლადინო – რომელიც მე-16 საუ-
კუნის კასტილიის დიალექტს ეყრდნობა, დღესაც
მის გრამატიკულ ფორმებს ინახავს და ივრითიდან
შემოსულ (თუ შენარჩუნებულ) მრავალ სიტყვას
მოიცავს.

ასეთია გერმანულ ეპრაელთა, აშკენაზების, ენა - იდეში - რომელიც ზემოგვერმანულ დიალექტების საფუძველზე წარმოიშვა და ივრითულთან ერთად უამრავ სლავურ სიტყვას იყენებს. არიელის უნივერსიტეტის პროფესორის რეუვენ ენოხის

გამოკვლევებითა და ივრითულ ენაზე პუბლიკა-
ციებით დამტკიცდა, რომ ამ რიგის ფენომენი ქა-
რთველ ებრაელებსაც შეუქმნიათ. ეს ისრაელის
იუდაისტიკისათვის, ე. ი. ებრაელებისა და ებრა-
ელობის შესახებ მეცნიერებისათვის საგსებით
მოულოდნელი და სასიამოვნო აღმოჩენა იყო.
ამგვარი ებრაული ენების არსებობა გარკვეული
სოციალური ფაქტორებით იყო გაპირობებუ-
ლი. თანამედროვე გლობალიზებულ სამყაროში
ამისითვის საჭირო პირობები თითქმის გაქრობის
გზაზე დგას. და სხვა ენებზე დამყარებულ ებრაულ
ენებსაც გაქრობა ემუქრება. ამ მხრივ იდიშიც და
ლადინოც უკეთეს მდგომარეობაშია. ჯერ ერთი
ამ ორივე ენაზე საკმაოდ მდიდარი ლიტერატურა
არსებობს, მაშინ როდესაც „ყივრული“ მხოლოდ
ზეპირი ტრადიციით თუ არის გრძელებული.
ამასთანავე დღესდღეობით ისრაელში ლადინოსა
და იდიშის მოყვარულთა და დამცველთა საზოგა-
დოება არსებობს. ყივრული კი მხოლოდ ზოგიერთ
ოჯახში, ისიც უფროს თაობაში თუ განაგრძობს
არსებობას...ამდენად რუბენ ენუქაშვილის პუბ-
ლიკაციები ამ ფენომენის ფიქსაციის სულ ბოლო
ცოდნას წარმოადგინა.

დავიდნენ, საშუალება მიიღეს საღვთო სიტყვა
მათთვის გასაგებ ენაზე მოისმინონ, ისიც დედან-
თან მაქსიმალურად დაახლოებულ თარგმანში.
ამავე დროს ეს იყო ერთიანი საქართველოს ჩამ-
ყალიბების ეპოქა და ახალი სახელმწიფოს მშენე-
ბლობაში ქართულ ენას, როგორც ქრისტიანობის
ენას, განსაკუთორებული მნიშვნელობა ენიჭებოდა.
და აი, ამ პიორბებში ამის აქეთ ქართველი ქრის-
ტის ლოცვა სისაგოგიდან ნაწილობრივად მაინც
–ქართულად ისმოდა. ეს იყო ზეპირი თარგმანი
– თავსილი – რომელიც რაბინთა თაობებში მას-
ნავლებლიდან მონაფეს ზეპირი გზით გადაეცე-
მებოდა... ასე ათასი წლის განმავლობაში გრძელ-
დებოდა. მე-20 საუკუნეში კი თემის უმრავლესობა
ისრაელში ამოვიდა, ებრაელები წინაპართა ენას
დაუბრუნდნენ და დღეს ლოცვას ივრითულად
ითქვიან... თავსილი კი თემის ისტორიისა და ინ-
ტელექტუალური ცხოვრების ძეგლად დარჩა და
სულ მაღლ ალბათ, საერთოდ დაიკარგებოდა. რუ-
ბენ ენუქაშვილმა სულ ბოლო ნუთს მოასწორ ხუ-
მაშის პირველი წიგნის –ბერეშითის – ჩანერა და
გამოქვეყნება და ამით ნამდვილად გადაარჩინა

ნინამდებარე სტრიქონები სულაც არ წარმოადგენს რუბენ ენუქაშვილის სამეცნიერო ბიოგრაფიას – ამისთვის ჯერ ადრეა. მე მხოლოდ მსურს მივულოცო მას ამ გზაზე წინსვლა და ახალი მიღწევები, მინდა ჯანმრთელობა ვუსურვო მის პირველ მსმენელს და მრჩეველს დედიკოს, ქალბატონ ლუბას, მის მეუღლეს ინგას და სამივეს ვუსურვო იმ ბედნიერ დღეთა სიმრავლე, როდესაც ოჯახს იერუსალიმში შვილები და შვილიშვილები ესტუმრებიან ხოლმე, ვინ ამერიკიდან და ვინ კიდევ თბილისიდან.

კოტე ლერნერი პროფესორი

სიღი

ჩვენს თანამედროვე ქართველ ებრაელთა შორის, რომლებიც განსაკუთრებული წარმატებითა და უდიდესი მონდომებით განაგრძობენ აქტიურ საქმიანობას ქართველთა და ებრაელთა ოცდაექვსსაუკუნოვანი თანაცხოვრების შედეგად მყარად დამკვიდრებული მეგობრული ერთობის განსამტკიცებლად და კიდევ უფრო მეტად გასალრამვებლად, უსათუოდ უნდა დავასახელოთ ცნობილი მეცნიერი და საზოგადო მოღვანე, პროფესორი რუბენ ენუქაშვილი. მიუხედავად იმისა, რომ ამ მიმართულებით იგი ძალზე აქტიურ საქმიანობას საქართველოში ცხოვრების დროსაც ენეოდა, მისმა ამ მოღვანეობამ განსაუტორებით ფართო მასშტაბები მაინც მის ისტორიულ სამშობლოში დამკვიდრების შემდეგ შეიძინა.

ასე იქცა იგი არა მარტო ორი მეგობარი ხალხის, არამედ ორი სახელმწიფოს – საქართველოსა და ისრაელის – ერთმანეთთან შემაკავშირებელ ხიდად.

რუბენ ენუქაშვილის საზოგადოებრივი დვანლის ამგვარ შეფასებაში გადაჭარბებული რომ არაფერია, ამაში უყოფამანოდ დამეთანხმება ყველა, ვინც მის მიერ ამ მიმართულებით განეულ საქმიანობას იცნობს.

მიუხედავად ისტორიულ სამშობლოში ცხოვრებისა, ბატონი რუბენი არა მარტო სამეცნიერო საქმიანობითა და საზოგადოებრივი მოღვანეობითაა დაკავშირებული ჩვენს ქვეყანასთან, არამედ თავისი დიდი ოჯახის ერთი განმტორებითაც. კერძოდ, მისი ვაჟი თავის ცოლ-შვილთან ერთად კვლავაც საქართველოში აგრძელებს ცხოვრებას და საქმიანობას. როგორც თუნდაც ამ ფაქტითაც თვალნათლივ ჩანს, ჩვენი ქვეყნისადმი სიყვარული მან მის შვილებსა და შვილიშვილებს ისე ღრმად და სისხლხორცეულად ჩაუნერგა, რომ მათვის ჩვენი ქვეყანა მხოლოდ მამისა და ბაბკის ყოფილი სამშობლო კი არ არის, არამედ მათი ნილხვედრი მაულიცა; ქართული ენა კი მათვისაც ის-ევე მშობლიურია და ძირფასი, როგორც ებრაული.

ამ პატარა, საიუბილეოდ ნათქვაში მისასალმებელ სიტყვაში ძნელია კაცმა თუნდაც სქემატურადაც კი გაისხენოს ის დიდი საქმები, რასაც ბატონი რუბენი მთელი თავისი ცხოვრების განმავლობაში აკეთებდა რომ ხალხის ისტორიული ძმობისა და მეგობრობის კიდევ უფრო მეტად განსამტკიცებლად. მაინც შევეცდები თუნდაც ზოგიერთ მათგანს რომ მივაპყრო მეტიხველის ყურადღება:

– გარდა იმისა, რომ საქართველოში ცხოვრების პერიოდში ბატონი რუბენი ხანგრძლივი დროის განმავლობაში იყო თბილის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი და ფილოლოგის ფაკულტეტის დეკანის მოადგილე, თავისი ტელელექციებით იგი თითქმის ორი ათწლეულის განმავლობაში ასწავლიდა მთელი საქართველოს მოსწავლე-ახალგაზრდობას ქართულ ენას;

– თავისი მეცნიერული მოღვანეობის უმთავრეს მიმართულებად მან სტუდენტობიდანვე გაიხადა როგორც ქართული ენის, ისე ქართველ ებრაელთა ქართული მეტყველების საფუძვლიანი კვლევა და არაერთი მინიჭებულებანი მონოგრაფითა და ენათმეცნიერულად ძალზე ფასეული სამეცნიერო ნაშრომით გაამდიდრა ქართველოლოგია. აღნიშნული პრობლემატიკის მეცნიერული კვლევა ბატონმა რუბენმა ისრაელში დამკვიდრების შემდეგ კიდევ უფრო მასშტაბურად განაგრძო და ამ მიმართულებით განეულიკვლევა-ძიების შედეგებს იგი არ მარტო თავის ნიგნებსა და სხვადასხვა პერიოდულ.

ბრძანი დროს ზონ უსტრებს

ჩემი რუბენ! ლრმა პატივისცმის გრძნობით ვიღოვთავ საიუბილეო თარიღს. მრავალი წლებია გიცნობ და თვალს ვადევნებ შენს ფართო ინტერესების სფეროს. დგება დრო განვლილი გზა გავაანალიზოთ და შედეგებს გადავხედოთ: „უამი ქვების შეგროვებისა და უამი ქვების სროლისა“. ამიტომ მოგმართავ კითხვით: რას ვთვლი ყველაზე მნიშვნელოვნად, რაც გაგიკორებია?

— რას ვთვლი მნიშვნელოვნად, რაც გამიკეთებია? რთული კითხვაა.

ყველაფერი მიყვარს, რაც დამინტერია, თუმცა, ცხადია, მესმის, რომ ყველა მათგანი არ არის თანაბარი მნიშვნელობისა.

ძალიან მიყვარს ჩემი სამი სულ პატარა სტატია.

1. ერთი მათგანი გახსნდათ ერთ-ერთი ჩემი პირველი მეცნიერული ნაშრომებიდან, რომელიც ე. წ. ხანმეტობის საკითხს მიეძღვნა. ეს სახელწილება არასპეციალისტს ბევრს არაფერს ეუბნება, მაგრამ ქართული ენათმეცნიერებისათვის ეს ერთ-ერთი კარდინალური პრობლემაა. მეტყვება, რომ იგი ძალიან მოსხნდა ქართული ენათმეცნიერების პატრიარქს აკაკი შანიძეს და მისი სურვილითა და რეკომენდაციით დაიხედვა.

2. სულ ოთხვერდიანია ჩემი სტატია, რომელიც ძეველ ქართულ ტერმინ

გამოცემებში აქვეყნებს სისტემატურად, არამედ ქართველოლოგიურ სიმპოზიუმებსა და კონფერენციებზეც სისტემატურად გამოაქვს ძალზე საინტერესო მოხსენებებად როგორც საქართველოში, ისე მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნაში;

— ისრაელში დამკვიდრების შემდეგ ბატონმა რუბენმა ასევე ძალზე ბევრი რამ გააკეთა საქართველოსთან ისტორიულ სამშობლოში საცხოვრებლად ასულ ქართველ ებრაელთა კავშირ-ურთიერთობის კვლავაც შესანარჩუნებლად და იქ დაბადებული და გაზრდილი თაობებისათვის ამ გრძნობის ჩასანერგად. ამ თვალსაზრისით უაღრესად მნიშვნელოვანია ის მოღვაწეობა, რომელსაც იგი ისრაელში ენეოდა ხანგრძლივი დროს განმავლობაში, როგორც იქ არსებული ქართულენოვანი რადიოს დირექტორი და ქართულ ენაზე გამომავალ უკრნალ „დროშის“ რედაქტორ-გამომცემელი;

— ცალკე, საგანგებოდ, უნდა ალინიშნოს ის დიდი დამსახურება, რომელიც მას ქართული მწერლობის ცნობილ წარმომადგენელთა, პირველ ყოვლისა კი გალაკტიონ ტაბიდის შემოქმედების რჩეულ ნიმუშთა ივრითულ ენაზე თარგმნისა და ისრაელში გამოცემის საქმეში აქვს შეტანილი. ამ თვალსაზრისით მეტად წარმატებული ალმოჩნდა ის შემოქმედებითი თანამებობრობა, რომელიც მას თანამედროვე ებრაული ლიტერატურის ცნობილ ისტატიან და მეცნიერთან – ოცნიონ ბატონასთან აკავშირებს;

— საქართველოსადმი თავისი დიდი სიყვარული ბატონმა იმითაც გამოხატა, რომ არიელის უნივერსიტეტში, სადაც იგი თავის ისტორიულ სამშობლოში დამკვიდრების შემდეგ მოღვაწეობას, ებრაელ სტუდენტებში მის მიერ შემოღვაწულ სპეციურს – ქართველ ებრაელთა ისტორიასაც ასანავლის. ამასთან, იგი ხელმძღვანელობს ინსტიტუტს, რომლის საქმიანობის ერთ-ერთი ძირითადი მიმართულენოვანი და გამოიყენება ებრაული ლიტერატურის ებრაელთა ენის, ისტორიისა და კულტურის კვლევა.

საქართველოსადმი ბატონი რუბენის სიყვარულთან და მის ქართულ დავანლობაზე დაკავშირებით ნათქვამი ეს პატარა სიტყვა ასეთი მოგონებით მინდა დავამთავრო:

ამ რამდენიმე წლის წინათ ქუთაისის აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტიდან არიელის უნივერსიტეტში ფიციური ვიზიტით ყოფნის დროს, რაც ბატონი რუბენის აქტიური ძალის შემვითა და ორგანიზებით განხორციელდა, იგი ერთი კვირის განმავლობაში გვერდიდან არ მოგვარებია და მთელი ისრაელის ლირსშესანიშნაობანი მოგვატარა.

ბოლოს, სამშობლოში გამოსახულვარებლად, აეროპორტში თავისი მანქანით წაგვიყვანა და როცა თვემთმორინავში ჩასხდომის წინ დაგვემშვიდობა, ჩენენგან მაღლულად თვალზე მომდგარი ცრემილი მოინმინდა.

როგორც მეტლა მოსახულება და მოღვაწეობა ადასტურებული ცოდნის ებრაული ჩენენგან განშორების გამო მოგვრილი კურცხალი კი არ იყო, არამედ საქართველოს სიყვარულისა და დაუცხომელი მონაცრების შედეგად გაჩერილი და ცრემლად გარდაქმნილი ნოსტალგია!

ღმერთი ინებოს, ან უკვე სამოცდადათი წლის რუბენ ენუქაშვილს ებრაული დაგორცვითა – ას ოცი წლის განმავლობაში არ შეშრობოდეს თვალზე ორი სამშობლოს სიყვარულის გამომხატველი ეს წმინდა კურცხალი!

ავაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი

„დაბეჭდულს“ ეხება. სკოლაში ყველანი ვსწავლობდით „გრიგოლ ხანძთელის ცხოვრებას“ და იქ ისხენიება ეს ტერმინი. ჩემს გამოკვლევაში ნაჩვენებია, რომ იგი პირდაპირი თარგმანისა ებრაული ტერმინისა „ხათუშ“ (დაბეჭდილი, ხელმოწერილი). საქმე ის არის, რომ ებრაელთა წმინდა წიგნებს აქვთ „ხათუშა“ – წმინდა წიგნადა დალიარება, განსხვავებით არაკანონიკური წიგნებისაგან. სწორედ ეს მნიშვნელობა გადმოიტანა ქართველის ძველმატებაში.

3. 2014 წელს პარიზში იუდაისტრიულის საერთაშორისო კონფერენციაზე წავი

ქმარ რუბენ, თვალის დახამხამებაში გარბიან დღეები, ისე ჩაგიქროლებენ, როგორც პარათაშვილის მერანი, ან გალაკტიონის ლურჯა ცხენები. დღეებიც არის და დღეებიც! ცხოვრება ის დღეები კი არაა, რომლებმაც ჩაიქროლეს, არამედ ისინი, რომლებმაც თავი დაგვამასხოვრეს. მე და შენ, დახაც, გვქონდა არაერთი სამახსოვრო დღე, ნელ-ნელა მიცოცხლდება ჩვენი საერთო სიხარული, თუ სატკივარი, როცა ერთ უღელში შებმული ხარებივით ერთად გვიწევია მძიმე ჭაპანი და შევჭიდებივართ ცხოვრებისეულ სიძნელებს, რომლებიც ისე ყრია წუთისოფლის გზაზე, როგორც შემოდგომის ქარის მიერ ჩამოყრილი ფოთლები. ჩვენი მოსაგონარი სათავეს იღებს 1964 წლის შემოდგომი-დან, როდესაც პირველად მოგეარი თვალი სტუდენტებით გაჭედილ სააქტო დარბაზში, სადაც ჩაცმულობითაც გამოირჩეოდი სხვებისაგან დარბაზში მსხდომი თეთრი პერ-ანგებით გადაპენტილ პირველყურსელებში. რა ვიცოდი მაშინ, რომ იმ დიდ დარბაზში შენ იქნებოდი ის, ვინც, შემდგომში, მიუხედავად ათასეული კილომეტრით დაშორებისა, ჩემთვის ყველაზე ახლობელი მეგობარი იქნებოდა დადემდე. შენ იცი, რომ ეს ფუჭი სიტყვები არაა. მოდი, გავიხსენოთ ის წუთები, ის დღეები, როცა ჩვენ, მართალია, ფიზიკუ-რად ერთმანეთის გვერდით არა, მაგრამ სულით და გულით გვერდიგვერდ ვიდეეთ.

1964. ჩევნ ჭადრაკმა გაგვაცნო ერთმანეთი უკით. შენ პირველთანრიგოსანი იყავი, მე — ფაკულტეტის ჩემპიონი. შეგვეძლო თავდავიწყებით გვეთამაშა, უპირატესად ბლიკი. ხან ჩემთან, ხან — შენთან. ამამ ისე დაგვაახლოვა, რომ მალე შენ ჩემს ოჯახში ღამის ძმად გთვლიდნენ, მე კი კოლმეურნეობის მოედანთან მექცეოდნენ შეილივით. როგორ შეიძლება დავივინყო ბატონი მალვას დინჯი საუბარი, დედაშენის სიყვარულით მოზირალი თვალები, რომელიც მას შემდეგაც, რაც ისრაელში გადახვედით საცხოვრებლად, თბილისში რომ ჩამოიდიოდი სამეცნიერო ვიზიტებით, ჩემთვის საგანგბოდ გატანდა მის მიერ გამომცხვარ უგემრიელეს ნამცხვარს. ტკბილეული შენც გიყვარდა, მაგრამ დედის გაფრთხილება მოგაცილებდა — : ეს ვახტანგისაა, ხელი არ წაგიდესო.

ბეჭითი სტუდენტი იყავო, მამაჩემმა, შენის პროფესორმა, შენი ნიჭიერება შენიშნა, სხვათაგან გამოგარჩია და სპეციალობაც განგისაზღვრა — ძველი ქართული ენა. სა-დაც საქამიანობდა, წარმატებას აღწევდი, შენი შრომისმოყვარეობა, ნიჭი, მონდომება გიფასდებოდა, თანაც, კომუნიკაციებლური იყავო და ყველასთან შეგეძლო საერთო ენის გამონახვა. შრომაში გაიარა წლებმა. მოსალოდნელი შედეგიც მაღვე მოჰყვა — წარმტებით დაიცავი საკანდიდატო დისერტაცია, მაღვე სადოკტორო დისერტაციის მასალებიც მოაგროვე, მაგრამ ვერ მოასწარი მისი ბილომდე მიყვანა... შემდეგ უკვე დაოჯახებაც მოჰყვა ამას. მეუღლეც ღირსეული შეარჩიე. ინგამ დაგამზრდენა გვერდი და ყველანაირად გინყობდა ხელს, რომ შენი საქმე ერთგულად გეკეთებინა. მაღვე ორი ჭვილის მამაც გამდი: იღლომ და მაიკო სხვანაირი აურა შემოიტანეს შეს თბილ ოჯახი.

მოგვიანებით მოგანდეს დიდი საქამეები — ჯერ დეკანის მოადგილედ დაგნიშნება, შემდეგ დაგვევალა მეტად საპასუხისმგებლო შისია — საქართველოს ტელევიზიით ქართული ენის კურსს კითხულობდი. ეს უკვე შენი დიდი აღიარება და დაფასება იყო. ამას ხომ რჩეულთა შორის რჩეულს ანდობენ მხოლოდ. მერე უცბად მოიქუფრა ზეცა. უღრუბლო ფაზე მეხის გავარდნას ჰგავდა შენი გამოტყოფომა: ვახტანგ, ისრაელში უნდა გადავისახლდე, ასეა საჭიროო. ჩემთვის ეს ძნელი გადასატანი იყო — ძალიან შეგერწიო, მით უფრო, მას შემდეგ, რაც „ძელი ქართული ზმინისთვას“ საბოლოო სახის მისაცემად და დასაბეჭდად მოსამზადებლად არაერთი საღამო შემოგვალამებია შენთან თუ ჩემთან — ასე იყო თბილისიშიც და შემდეგ ფრონტურტშიც, როცა იმანიშვილების წიგნის გვერდები კომპიუტერში, მართლაც უკვე საბოლოო სახეს იღებდა და შენი არაერთი რჩეულა მიაღილებდა წიგნების ანცხობას.

შეძლებე იყო ალიარების ხლები ისრაელში. შეცხიერის ხარძატებები ავტომატურად არ გადადის ერთი ქვეყნიდან შეორები გადაბარგებისას. ის ახალმა ხრებაც უზდა აღიაროს. ეს დროში განელილი და ერთგვარად მტკიცნეული პროცესია. შენ ისრაელშიც გაღიარეს და მალე სრული დატვირთვით ჩაები მანდაურ სამეცნიერო ორიომტრიალში. არი-ელის უნივერსიტეტმა ლიიდლ შვილივით მიგილო და ორიოდე წლის წინ უნივერსიტეტის საუკეთესო ლექტორადაც დაგასახელეს.

— სენი ხელმძღვანელობით გამოდიოდა ქართულენოვანი ჟურნალი „დროშა“, თელ-ავივში ისრაელის რადიოთი ქართული რადიოგადაცემები მიგყავდა და მეც მომეცა შესაძლებლობა ერთეულთ ასეთ დღეს ქართველ ეპრაელებს ქართულ ენაზე მიგსალმებოდი და საქართველოზე მელაპარაკა. ჯერ ერთი, ამგვარი საქმეებისთვის თავმობმა ურთის საქმედ მიმინია, იმაზე აღარ ვილაპარაკებ, მაინცდამანც შენ რომ მოგანდეს ამ პროექტებისთვის ხორციელდეს, ეს არის შენთვის დიდი პატივი და უცილობლად — შენი ავტორიტეტის აღიარება.

შომეტრი ცელსიუსით, არხენიად რომ დავსეირნობდით ზღვის დონეზე უფრო ქვემოთ, განა ესც უცხაური და ჯერ არგანცდილი შეგრძნება არ იყო თბილისელებისათვის? ამნაირ პირობებში არასოდეს მივლია სადმე. ერთი დიდი სიურპრიზი იყო ჩევენი ისაკ დავითაშვილის ვაჟის ქორწილში მიპატიჟება, სადაც გამოჩნდა, რომ საქართველოდან ისრაელში ჩასულები არასოდეს დაივრცყებენ კავკასიონის სამხრეთ კალთებზე შეფენილ ქვეყანას. მარტო მაგის სანახავად და ამაში დასარწმუნებლად ღირდა ჩემი ჩასვლა ისრაელში.

ქართული სიკუროსტის
შენი ვასტაციანი იმნაიზვილი

სათავები მოქმედები

რუბენ ენუქაშვილი—ენოხის მიერ განვლილი გზა პატიოსანი კაცისა და მეცნიერისა ცხოვრების გზაა. როგორი რუბენ ენოხი წავიდა საქართველოდან ისრაელში? ჩვენი ცოდნის დიდ ტაძარში ახალგაზრდობის მოძღვარი გახდდათ, იყო ავტორი სამცუნიერო შრომებისა, მთელი საქართველო მის სატელევიზიო ლექციებს ისმენდა იმაზე ქართულად სწორად როგორიც ეჩერთ და ესაუბრათ. ზოგი სწავლობდა სწორი ქართულით მეტყველებას, ზოგი — ზარმაციონად. ის კი მაინც ასწავლიდა და ასწავლიდა.

სხვა დრო დაგვიდგა, ისინი აჩხრიალებენ ბამბას, ვისაც ერის სასარგებლოდ თითო თითზე არ დაუკარებია, თორებ ფასდაუდებელია ის სამსახური, რომელსაც რუქენ

ენობი ქართველ ებრაელობას უწევს—სწავლობს და სამეცნიერო წრეებისათვის ხელმისაწვდომს ხდის ჩვენს კულტურულ-რელიგიურ მემკვიდრეობას. ქართველ ებრაელთა ლექსიკის შესწავლა, ხელუხლებელი ყამირი გახლდათ მანამ სანამ რუპენ ენობი მოჰკიდებდა ხელს მის შესწავლას, ასევე მნიშვნელოვანია მის მიერ „თავსილის“ შესწავლა.

მე კი მინდა ყურადღება გავამახვილი იმაზე, რაც ორ ქვეყანას, ორ ერს შორის დაახლოებას უწყობს ხელს: კლასიკური ეპრაული მეტკილობება საქართველოში ადრეულ საუკუნეებშივე ითარგმნა — საქართველოში ქრისტიანობის დამკვიდრების პროცესის პარალელურად ქრისტიანობა ბიბლიური ლიტერატურის მეოხებითაც იმკვიდრებდა თავს, ასე რომ ეპრაულ-ქართული ლიტერატურული ურთიერთობა ადრეულ საუკუნეებში დაიწყო. სხვაგვარად გვაქვს საქმე ქართული მწერლობის წმინდა ენაზე თარგმნის თვალსაზრისით. და თუ ამ სფეროში რაიმე გაკეთდა, თუ დღევანდელი ისრაელელი მკითხველი ასეთი ისე, იცნობს თანამედროვე ქართულ მწერლობას, ეს რუპერტ ენჯერაშვილი — ენობრის დამსახურება, მისი ძალისხმევის შედეგი. კარგად ვიცი, ამ პროცესის მოწმეცა ვარ და მონაცილეცა: რუპერტი ამაზე არ უყოცნებია, მაგან იგი და მისი მეგობარი, ცნობილი მწერალი ირციონ ბართანა საქართველო-ისრაელის ლიტერატურული ურთიერთობის სათავეში მოექცნენ. ჩემს ამ იქნებ, ხმაურიან, მაგრამ რეალიტიდან მომდინარე განცხადება, ფაქტებით დავადასტურებ: უკვე გაფრთხილი საუკუნის დასასრულს თუ ამ საუკუნის დამდეგს, რუპერტ ენობრის ბრძანების მეოხებით ორციონ ბართანამ თარგმნა ლია სტურუას ლექსები. ისრაელის პრესა ამ ფაქტს კარგად შეხვდა.

...არისა ადამიანები ხმაურით რომ იქცვენ ყურადღებას: ლამის ტრლეკამერები შეამსხვრიონ და შეი იმისთვის მოთავსდნენ რომ ყოველ წუთს ენახებოდნენ მაყურებელს, ან ტრიბუნაში ჩაიმალონ, ისევ იმავე მიზნით — სხვათ დაასწრონ მასთან მისვლა, რუბენ ენოხი კი ზის და უხმაუროდ, რუდუნებით აკეთებს საქმეს, რომელიც ხვალ პავრ წევინას წაათვაზა.

ახალი იუმინა თბილისში

2015 წლის 13 დეკემბერს-5765 წლის 1 ტევეთს სასტუმრო „ასტერიონ პალასში“, შედგა კომპანია „ოლამი ჯორჯიის“, პრეზენტაცია. სადაც კომპანიის ადმინისტრაციამ - რაბი აპარონ მდინარაძემ და აპარონ ჯანაშვილმა ნარადგინეს მიმდინარე და მომავალი პროექტის გეგმები.

კომპანიის მიზანია შეკრიბოს საქართველოში მცხოვრები ახალგაზრდები ებრაული ფესვებით და ვასწავლით მათ ებრაული ენა, ისტორია და ტრადიციები, მოვაწყოთ მათვის ექსკურსიები და სემინარები, როგორც საქართველოში, ასევე ისრაელში, გავაცნოთ ისინი ერთმანეთს ოჯახების შექმნით.

ჩვენი კომპანიის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პროექტია-ქაშერი საკვები, ამისთვის პირველ რიგში შევქმნით საიტი - www.olamigeorgia.com, სადაც წაროდგენილია ტექსტურად და სურათებით ის ქაშერი პროდუქტები, რომელიც მოიპოვება საქართველოს ბაზარზე, აგრეთვე რაბი ავილების როზენბლატთან ერთად მზად ვართ შევამოწმოთ ნებისმიერი ქართული წარმოება და მიმანიჭოთ მათ შესაბამისი სერტიფიკატები, თუ ისინი აკმაყოფილებენ ებრაული წესების მოთხოვნებს, რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია, იმის გათვალიწინებით, რომ წლიდან წლამდე იზრდება ისრაელი ტურისტების რაოდენობა საქართველოში.

პრეზენტაციაზე ასევე შედგა თბილისის რაბი ავრაპამ ხვოლესისა და რაბი გაბრიელ და-ვარაშვილის სახელობის იეშივის დაფუძნება, რაც აპარონ მდინარაძეს ხელმძღვანელობით, რასაც დამსწრე საზოგადოება ივაციებით შეხვდა. იეშივის მოსწავლეებს, როგორც ვაჟებს ასევე გოგონებს გადაეცათ საჩუქრები. პრეზენტაცია ხანუქის მე-8 დღის სანთლების ანთებას დაემთხვა, რამაც უფრო გაახალის სალამი.

დამსწრე საზოგადოების რაოდენობამ 250 კაცს გადააჭარბა, სალამო კი მათმა კარგმა განწყობამ, ცოცხალმა მუსიკამ, ფურშეტმა, კომპანიისაგან და სპონსორების მიერ დაწესებულმა საჩუქრებმა გაალამზა.

სალამოს სპონსორები იყვნენ - შპს „აიდეის ბორჯომი ბევერივიზი“ კომპანია, „ჩვენი პური“, „ასტერიონ პალასი“, „ლა ბელლე“, „ნეტაფიმ“, „ლსვა“, „რუსთაველი პალასი“, საგანამანათლებლო ცენტრი - „თიფერეთ ცვი“, ხაბადის წარმომადგენლობა საქართველოში, სალოცავი „ბეით რაბი აბელი“, საქართველოს ებრაელთა კავშირი.

ებრაული არაფორმალური განათლების მე-6 კონფერენცია თბილისში

17-დან 21 იანვრამდე თბილისის ებრაულ სახლში ჩატარდა ებრაული არაფორმალური განათლების მე-6 კონფერენცია. კონფერენციის საერთო თემა - „ურთიერთობები“ - ხალხს შორის, სათემოებს შორის, ებრაულსა და გარშემო მომცველ სამყაროს შორის და ა.შ. კონფერენცია ჩატარდა ამერიკის ებრაულთა გაერთიანებული გამავრცელებელი კომიტეტ „ჯორინტის“ „ინიციატივით, ისრაელის „ჯორინტის“ წარმომადგენლის, ასაფ კანიელის, ხელმძღვანელობით. საქართველოს მხრიდან ლოგისტიკას ხელმძღვანელობდა „ჯორინტის“ საქართველოს ოფისი, ხოლო სემინარები ჩატარდა თბილისი ებრაულს სახლში, სადაც უზამაზარ სამუშაო ჩატარა ებრაულთა კულტურულ-საგანმანათლებლო ფონდის დირექტორი ელენე ბერკოვიჩმა.

დელეგატები ჩამოვიდნენ სხვადასხვა ქედეთა კულტურულ-საგანმანათლებლო ფონდის დირექტორი ელენე ბერკოვიჩმა. რეზეთი იყო წარმოდგენილი მოსკოვის, სანკტპეტერბურგის, ყაზანის, ვორონეჟის, კემეროვის, საარატოვის და ბევრი სხვა სათემო როგანიზაციებით. უკრაინამ წარმოადგინა ხარკოვის, ოდესის, კიევის, ლვოვის, ზაპოროჟიესი და სხვა ქალაქების დელეგატები, იყვნენ ბელარუსისა და ყაზახეთის წარმომადგენელები. საქართველოს მხრიდან ლექციებში მონაწილეობას იღებდენენ „ხესედისა“ და ებრაელთა კულტურულ საგანმანათლებლო ფონდის საოჯახო და ახლაგაზრული კლუბების ხელმძღვანელები.

კონფერენციის მონაწილეები იყვნენ შერჩეულები შემდეგი სამუშაო მიმართულებების მიხედვით: საბავშვო პროგრამები, ახალგაზრდული კლუბები, საოჯახო კლუბები და ბანაკები, ებრაული განათლება. ლექციებსა და მასტერ კლასებს ატარებდნენ ისრაელიდან და რუსეთიდან მოწვევული ტრენერები.

კონფერენციის ჩარჩოების მიხედვით, შეიდი პროფესიონალური მიმართულება იყო დაყოფილი რვა მასტერკლასად შემდეგი ძირითადი თემების მიხედვით:

1. კლასიკური ებრაული ტექსტები, პედაგოგები — იური ტაბაკი, დანა პულვერი, სერგეი მიტროფანოვი.
2. ებრაული შემოქმედება. პედაგოგები — ალექსანდრე როხლინი და მიხაილ ახილევიჩი.
3. ებრაული ისტორია. პედაგოგი მაქსიმ გამალი:
4. გამოყენებითი შემოქმედება — პედაგოგი დანა პულვერი, იულია პატრიკოვა:
5. საჯარო გამოსვლა, პედაგოგი — ტანია ბროში:
6. იდიშ კულტურის მარგალიტები, პედაგოგები — ალექს მელნიკოვი და ირის ფინკელშტეინი:
7. სამუშაო მოხალისებთან

აღნიშნული თემების უდიდესი ინტერესის გამო, კონფერენციის ორგანიზაცია დართეს ნება, რათა ლექციები ჩატარებულ თავისუფალ ფორმატში, რაც ნიშნავდა იმას, რომ ებრაული სახლის ყველა თანამშრომელს მიეცა საშუალება დასწრებოდა ყველა ლექციას, რისთვისაც ყველა დაინტერესებული დამსწრე იყო ძალიან მადლობელი.

ლექციებისა და მასტერ-კლასების გარდა კონფერენციის მონაწილეებს ჩატარდა ექსკურსია მცხეთასა და მუხრანში. აგრეთვე, სტუმრებმა დაათვალიერეს ძველი თბილისის ძეგლები და ებრაული დიასტონის ისტორიული ადგილები. კონფერენციის ფარგლებში ჩატარდა ებრაელთა კულტურულ საგანმანათლებლო ფონდის ვოკალური ჯვეფის „შირ“-ის კონცერტი (ხელმძღვანელი პროფ. ვ.გრიგორიანი). შესრულებულ იქნა სიმღერები იდიშზე, ივრითზე, ქართულ, ინგლისურ და იტალიურ ენებზე. მონაწილეები შეხვდნენ მუსიკოსებს აპლიდისმენტებით, ხოლო გაცილეს მხურვალე რვაციებით.

ისრაელი-ვეგადეთი – დიკლომატიური შერპინება

ისრაელის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ სახელმწიფოს ტერიტორიაზე შესვლა აუკრძალა შევედეთის მთავრობის მაღალი წევანდის შესრულება — მინისტრებსა და მინისტრების მოადგილეებს. ისრაელის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილემ ციპი ხოტოველმა ამ გადაწყვეტილების კომენტირებისას თქვა, რომ „შევედეთი მხარს უჭერს ისრაელში არაბულ ტერორს და ევროპის ქვეყნებში „ისლამისა სახელმწიფოს“ მებრძოლთა მიერ გაჩადანებულ სისხლის დამატება.“

ისრაელის ტერიტორიაზე შევედი მაღალი წევანდის შესრულა აირძალა მას შემდეგ, რაც შევედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა მარგალი ვალსტრემა — პალესტინელებს სასამართლოს გარეშე უსწორდებამ და დამოუკიდებელ საერთაშორისო გამოძიებას მოახდინება.

ნოდა გამოიძიოს ბოლო თვეებში პალესტინელთა დალუპვის ფაქტები.

როგორც „კურსორი“ იუნიება, შევედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ისრაელი გასული წლის დეკემბრის დამდეგსაც დაადანაშაულა პალესტინელთა მიმართ არაპროპორციულ ძალას იყენებს და გამოიძიების, სასამართლოს გარეშე ხოცავს, თუმცა, ისიც აღიარა, რომ ისრაელს აქვს თავდაცვის უფლება და დაგმო ცივი იარაღის გამოყენებით მომხმარებელი ტერორისტები.

ყოფილმა საგარეო საქმეთა მინისტრმა ავიგდორ ლიბერმანმა კი გაცაცხადა: „ერთადერთი, რაც ჯერჯერი ბიბი ჩატარდა ებრაელთა კულტურულ საგანმანათლებლო ფონდის ვოკალური ჯვეფის „შირ“-ის კონცერტი (ხელმძღვანელი პროფ. ვ.გრიგორიანი). შესრულებულ იქნა სიმღერები იდიშზე, ივრითზე, ქართულ, ინგლისურ და იტალიურ ენებზე. მონაწილეები შეხვდნენ მუსიკოსებს აპლიდისმენტებით, ხოლო გაცილეს მხურვალე რვაციებით.

დაგენერაციული და

გამოხატვების და

გურამ ბათიაშვილი, კოტე აბაშიძე

თბილისი, ლეონიძის 11^ა,

ტელევიზონი: 299.90.96, 277.20.57

რეგისტრაცია

კ. თბილისის მთავარი

რაიონის სასამართლოს

ათენ.

რეგისტრაციის № 4/1-921

რეგისტრაცია

გურამ ბათიაშვილი

ISSN 1987-8982 UAC 070 411.16

გ.557

9771987898003</